

Αρείου Πάγου 1957/07-Τμ. Β2

Πηγή: ΔΕΝ 64/2008, σελ. 22

Προστασία συνδικαλιστικών στελεχών⁵

Απαγορεύεται η απόλυση συνδικαλιστικών στελεχών, εκτός αν συντρέχει κάποιος από τους λόγους που περιοριστικώς αναφέρονται στην παρ. 10 του άρθρου 14 Ν. 1264/82 και διαπιστωθεί η ύπαρξη του λόγου αυτού κατά την διαδικασία του άρθρου 15 του ίδιου νόμου. –Ποιες οι προϋποθέσεις της προστασίας, οι οποίες πρέπει να αναφέρονται και στο δικόγραφο της αγωγής. –Πότε η νομική αοριστία της αγωγής ελέγχεται ως παράβαση από το άρθρο 559 αρ. 1 Κ. Πολ.Δ. –Περίπτωση αορίστου αγωγής μη αναφερούσης ότι ο εργοδότης κατά την καταγγελία ε γνώριζε ότι ο απολυόμενος ήταν προστατευόμενο συνδικαλιστικό στέλεχος.

Πρόεδρος: ΣΠΥΡ. ΚΟΛΥΒΑΣ

Εισηγητής: ΗΛ. ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ

Δικηγόροι: Άγης Παπαστεργίου – Θεοφ. Κώτσιος

Κατά το άρθρο 14 παρ. 5 του Ν. 1264/82 «Για τον εκδημοκρατισμό του Σοσιαλιστικού Κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων» είναι άκυρη η καταγγελία της σχέσης εργασίας: α) Των μελών της Διοίκησης, σύμφωνα με το άρθρο 92 Α.Κ., της Συνδικαλιστικής Οργάνωσης. β) Των μελών της προσωρινής, σύμφωνα με το άρθρο 79 Α.Κ., συνδικαλιστικής διοίκησης που διορίζει το δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 69 του Α.Κ. και γ) Των μελών της Διοίκησης που εκλέγονται προσωρινά κατά την ίδρυση Συνδικαλιστικής Οργάνωσης. Η απαγόρευση ισχύει κατά τη διάρκεια της θητείας και ένα χρόνο μετά την λήξη της, εκτός αν συντρέχει ένας από τους λόγους της παρ. 10 και διαπιστωθεί κατά τη διαδικασία του άρθρου 15. Από τις διατάξεις αυτές, με τις οποίες θεσπίστηκε αυξημένη ειδική προστασία των συνδικαλιστικών στελεχών απέναντι στην καταγγελία της συμβάσεως εργασίας από τον εργοδότη, προκύπτει ότι κατ'αρχήν απαγορεύεται η απόλυση συνδικαλιστικών στελεχών, εκτός εάν συντρέχει ένας από τους λόγους που περιοριστικώς αναφέρονται στην παρ. 10 του εν λόγω άρθρου 14 και διαπιστωθεί αυτός κατά τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 15 του ίδιου νόμου. Εάν δεν συντρέχει ο λόγος αυτός και δεν διαπιστωθεί κατά την προαναφερθείσα διαδικασία, η καταγγελία από τον εργοδότη της συνδέουσας αυτόν με το συνδικαλιστικό στέλεχος συμβάσεως εργασίας είναι άκυρη και θεωρείται ότι δεν έγινε (άρθρο 180 Α.Κ.). Και ο εργοδότης, αρνούμενος μετά την άκυρη αυτή καταγγελία να αποδεχθεί τις υπηρεσίες του μισθωτού (συνδικαλιστικού στελέχους), περιέχεται σε υπερημερία εργοδότη και οφείλει μισθούς υπερημερίας.

Για την προστασία αυτή απαιτούνται οι εξής προϋποθέσεις, οι οποίες αποτελούν και ουσιώδη στοιχεία της αγωγής, που πρέπει να αναφέρονται στο δικόγραφο της: α) Έγκυρη σύμβαση παροχής εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. β) Ο μισθωτός να είναι νόμιμα εκλεγμένο μέλος της διοίκησης νομίμως συσταθέντος συνδικαλιστικού σωματείου ή νόμιμα διορισμένο μέλος της προσωρινής διοικήσεώς του ή μέλος της προσωρινώς εκλεγείσας διοίκησης υπό ίδρυση σωματείου. γ) Ο εργοδότης να τελεί σε γνώση της ιδιότητος αυτής του μισθωτού του και δ)

⁵ Βλέπετε αναλυτικά στο «ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ» Γ. Λεβέντη, έκδοση ΔΕΝ 1007.

Δυνατότητα απασχόλησης του συνδικαλιστικού στελέχους στην Επιχείρηση του εργοδότη.

Εξάλλου, η νομική αοριστία της αγωγής, δηλαδή εκείνη που συνδέεται με την εκτίμηση του κανόνα ουσιαστικού δικαίου που πρέπει να εφαρμοσθεί, ελέγχεται ως παράβαση από το άρθρο 559 αριθ. 1 Κ.Πολ.Δ., αν το δικαστήριο για την κρίση του ως προς το νόμο βάσιμο της αγωγής είτε αξίωσε περισσότερα στοιχεία από όσα ο νόμος απαιτεί είτε αρκέσθηκε σε λιγότερα. Στην προκειμένη περίπτωση, ο αναιρεσείων εκθέτει στην κρινόμενη αγωγή του ότι η αναιρεσίβλητη, στις 3.1.2004, τον προσέλαβε, με σύμβαση παροχής εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, ως υπάλληλο υποδοχής στο ξενοδοχείο ύπνου, που διατηρεί στη Λάρισα, ότι στις 7-3-2004 η αναιρεσίβλητη κατήγγειλε τη σύμβαση αυτή εργασίας και ότι, η καταγγελία της συμβάσεως είναι άκυρη, επειδή αυτός ήταν μέλος του επταμελούς διοικητικού συμβουλίου της τοπικής συνδικαλιστικής οργάνωσης ξενοδοχοϋπαλλήλων και η αναιρεσίβλητη δεν είχε ακολουθήσει τη νόμιμη διαδικασία για την καταγγελία της συμβάσεως. Ζητεί δε με την αγωγή, την επαναπρόσληψή του και την πληρωμή σ' αυτόν αποδοχών υπερημερίας. Με το περιεχόμενο αυτό η αγωγή είναι αόριστη, γιατί δεν αναφέρεται στο δικόγραφο της, όπως έπρεπε, ότι η αναιρεσίβλητη, κατά την καταγγελία της συμβάσεως γνώριζε ότι ο αναιρεσείων ήταν προστατευόμενο συνδικαλιστικό μέλος της τοπικής συνδικαλιστικής οργάνωσης ξενοδοχοϋπαλλήλων. Επομένως, το Εφετείο, που δέχθηκε τα ίδια και απέρριψε την αγωγή ως αόριστη, λόγω της παραπάνω ελλείψεώς της, δεν παραβίασε τις παραπάνω διατάξεις και ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως, από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ., με τον οποίο προβάλλεται η παραβίαση των διατάξεων αυτών, επειδή το Εφετείο αξίωσε για την πληρότητα της αγωγής περισσότερα στοιχεία από όσα απαιτεί ο νόμος, είναι αβάσιμος και απορριπτέος, όπως απορριπτέα είναι και η αίτηση για αναίρεση στο σύνολο της⁶.

⁶ Επικυροί την 120/06 Εφετ. Λαρίσης